

Uurtabel der treinen en trams - 1 Juli 1906.

BRUGGE-MALDEGEM-EEKLOO-GENT

Table with 2 columns: Station names (GENT, Brugge, Maldegem, Eekloo) and departure times for various train services.

BRESKENS-MALDEGEM

Table with 2 columns: Station names (BRESKENS, Brugge, Maldegem) and departure times for various train services.

BRUGGE-AARDENBURG

Table with 2 columns: Station names (BRUGGE, Aardenburg, Maldegem) and departure times for various train services.

EEKLOO-AALTER

Table with 2 columns: Station names (EEKLOO, Aalter, Maldegem) and departure times for various train services.

BRUGGE-KNESSELARE

Table with 2 columns: Station names (BRUGGE, Knesselare, Maldegem) and departure times for various train services.

EEKLOO-ZENDYKE-SCHOONDIJKE

Table with 2 columns: Station names (EEKLOO, Zendyke, Schoondijke) and departure times for various train services.

Drukkerij en Boekbinderij Evarist Standaert,

Uitgever der GAZET VAN MALDEGEM,

Statiestraat, 44 Maldegem.

Spijs- Visiet- Bedankings- Adres- Geboorte- en Prijskampkaarten.

Kwijtbrieven.

Rouw- Trouw- en Omzendbrieven Brievenhoofden, Vergaderingsbrieven.

Enveloppen en Correspondentie-kaarten met firma.

Gedachtenissen. Programmas van feesten, Prijscouranten en Prospectussen.

Plakbrieven in alle slach en grootte.

Alle slach van banden voor de boeken en in alle prijzen.

PAPIERHANDEL.

IN HET MOLENTJE.

H. WILLEMS-STANDAERT

NOORDSTRAAT, 46, MALDEGEM.

Zoo 't meuleke draait Waar 't windeke waait... Grote keus van IJzerenwaghorlogeren van 14 frank.

Gezusters Timmerman, Statiestraat, 27, Maldegem.

Allerhande artikelen van WITGOED zoals: borsthemden, cols, manchetten. Klerstoffen voor mans en vrouwen in alle slach en prijzen.

department was een 21 jarige jongeling tot eene maand gevang verwezen geworden, om afsluitingen vernield te hebben.

Zaterdag namiddag kwam hij aan de woning der personen die tegen hem vervolging hadden doen inspannen. Hij wilde binnengaan, doch de deur was gesloten. Daarop begon hij met steenen de ruiten te verbrijzelen.

— Aardbeving. — Zaterdag morgend vroeg werd in de badstad Salsomaggiore (Italië) een hevige aardstok waargenomen. De bevolking vluchtte buiten.

In het observatorium van Padua werd de aardstok vastgesteld.

— Mislukt. — De zwemmer Burgess die gepoogd heeft over het Kanaal te zwemmen is insgelijks mislukt. Hij heeft gedurende tien uren gezwommen;

werkstaking in het huis van den fabrikant geheerscht hadden.

In het begin waren de kinderen schuchter, maar spoedig kwam hun natuur weer boven. Hunne uitnodiging, domino of op het ganzebord te spelen, of wat voor te laten lezen door Maria, had evenwel niet t'gewenschte gevolg.

— Maria, — zei ze eindelijk, — zijt ge nog in kort bij juffrouw Vosters geweest? Hoe maakt ze het? —

— Ik ben er gisteren nog geweest, grootmoeder. Voor haar doen maakt ze het redelijk goed, maar zwak, zwak.

— Ja, dat kan nog lang aanhouden, eer ze heelmaal beter is. Niets wat een mensch meer ondermijnt dan koorts. Ge komt er nog al dikwijls hē voegde zij er zoo luchtig mogelijk bij.

— Maria keek de oude vrouw vragend aan. —

— « Waaron vraagt gij dat zoo, grootmoeder? »

— « O, nergens om, kind, maar me dunkt, dat ge er wel wat veel komt. »

serie verklaarde dat de bisschop binnen eenige dagen zou hersteld zijn.

— Heoige brand. — Dinsdag is een geweldige brand uitgebroken, in de stallingen en andere gebouwen der verhuizingmaatschappij te Lyon. Een honderdert rijtuigen werden vernield.

D' schade wordt op 1.200.000 fr. geschat. De meubelen van generaal Lacroix, militaire gouverneur van

wat er gaende was Een troep volk trok, jnolend en zingend, voorbij, meest werklieden van de fabriek des heeren Vertongen, maar er waren ook een paar vreemde gezichten onder waarschijnlijk van socialisten uit Brussel, die dien avond in de Krooz hun best zouden doen. Men vees elkander de woning van den fabrikant en een vernieuwd geschreeuw ging uit de volkshoep op, waar de kreten van « Weg met den uitziiger! » duidelijk boven uit klonken.

De heer Vertongen balde in machteloosheid de vuist, maar trok zich toch, even als de anderen, van het venster terug. De aders zwollen op zijn voorhoofd. « Dat gespuis, » siste hij, « ze denken dat ze mij kunnen dwingen, maar toegeven dat nooit; nog liever sluit ik op staanden voet de fabriek! En een van die kerels zou het ook hebben laten vallen op mijne dochter, 't is letterlijk om zo te worden. »

« Bedaar toch, Victor, » vermaande mevrouw, « wind u toch niet nutteloos zoo op. »

« Zij hebt goede praten, gij kunt er kalm bij blijven, maar ik niet. Is het nog niet genoeg, dat uw werkvolk u de wil stellen; moet dan nog uw eigene dochter met dat volk heulen? »

Mevrouw wilde antwoorden, maar op dit oogenblik trok weer een nieuwe bende het huis der Vertongens voorbij en weer deden zich luidruchtige kreten hooren, die voorspelden, dat het een woelige avond zou zijn.

« Ze kunnen zoo hard schreeuwen als ze willen en naar hartelust tegen het kapitalsme uitvaren, » zei Vertongen bleek van woede, « toegeven doe ik in der eeuwigheid niet! »

Wijnige oorenblinken daarna nam A. Jongs afscheid.

Lyon, zijn tot asch verbrand.

— Slachtoffer der socialistische vrijheid. — In den radikaal-socialistischen kring van Agen, was sedert de laatste kiezingen een onverschil ontstaan tusschen M. Dufiore, adjunkt van den meier, en M. Buiro, handelsreiziger. Deze laatste had de uitsluiting gevraagd van zijnen tegenstrever. Dinsdag moest M. Dufiore in eene

« Reken er op, » zei de fabrikant bij het heengaan, » dat Maria de vrouw wordt van u en van niemand anders. « Ik hoop het, » sprak Alfons droogweg.

III

Het was ongeveer zes uur in den namiddag en het middagmaal bij de Vertongens in de grootste stille gebreuk. Er heerschte aan tafel een benauwend gevoel van gedrukktheid, waaraan niemand, zelfs niet de kinderen, konden ontsnappen. Vertongen zelf was in een vreeslijk slecht humeur, noch meer ongenaakbaar dan dien morgen. Van den eenen kant zat hem de vergadering zijner werklieden, waarop over de werkstaking zou beaardslaagd worden dwars voor de maag en aan den anderen kant kwamen hem telkens de woorden, welke Alfons dien middag gesproken had, in de gedachten druppelde het gif van den argwaan steeds sterker in zijne ziel. Hij zag onophoudelijk, hoe hij er zich ook tegen verzette, het beeld van Jan Vosters voor zijn geest oprispen en met dat beeld doch het verleden, een verleden dat hij sinds jaren dood en begraven gewaand had, voor hem op. Er was, afgezien van al het overige, nog eene reden voor hem, om Vosters nimmer tot zijnen schoonzoon te willen, — een reden, die niemand kende, niemand mocht kennen.

Sidderdend had hij, die meende, dat een alwetende en rechtvaardige God enkel goed was voor vrouwen en armen van geest, zich afgevraagd, of het uur der vergelding voor hem was geslaan. Hoe hij die gedachte ook afwerde, hoe hij zich ook diets trachtte te maken, dat het een spel der verbeelding, van zijn overspannen zenuwen

GROOT. — KLEIN.

Kleuren Vermissen, Lijm, Qlie, Siccatif, Vuurlak, Sculpture en Tamponvermissen, Blauwen Aluin, Borstels en Penselen, Glazen Pannen, Gelekleurd Glas, Kisten Glas van 100, 200 en 300 voet.

Camiel Henneman, Westeindeke, Maldegem.

was, eene stem scheen hem toe te roepen, dat zich hier de vinger Gods toonde. Maar neen, dat kon niet, het was centoeval, zonderling en onverklaarbaar wel, maar toch een toeval, meer niet. En daardoor zou hij zich vrees laten aamjagen, zich gaan inbeelden, dat het méer was, daarin eene wonderde beschikking Gods zien? De fabrikant had gelachen, hard, ruw, woest; hij zou hij moest weten, wat er waar was van wat Alfons Verbessem hem had gezegd, en was het waar, dan zou hij wel weten wat hem te doen stond. Daarmee was alles afgedaan, niets eenvoudiger dan dat. Waarom zich zo lang daarmee bezighouden, en er het hoofd mee afgetoofd? Er moest evenwel spoedig een einde aan komen; daarom had hij al onmiddellijk zijne dochter onder handen willen nemen, en enkel op dringend aanraden zijner vrouw, die van zijne heftigheid het ergste vreesde, er van afgezien. Maar neen, hij kon het niet langer uithouden; de gedachte dat Jan Vosters zijne dochter kon hebben en deze zijne genegenheid beantwoordde, kwam hem noer langer hoe ondraaglijker voor. Die twijfel moest ophouden, hij wilde zekerheid hebben, en daarom zou hij na het diner Maria tusschen vier oogen spreken. Onder den maaltijd wierp hij reeds alles behalve vriendelijke bliken naar den kant waar zijne dochter zat, maar deze, wie dit niet ontging, deed toch alsof zij er niets van merkte. Ze twijfelde er niet aan of Alfons had zich over hare koelheid te zijnen opzichte beklaagd en nu wrokte haar vader daarover.

Maar kon zij het helpen, dat zij den hoovertijden jongen advocaat niet lijdend mocht? Kon zij, tegen haar goedmoed in genegenheid huichelen, waar niets dan onverschilligheid, zelfs min-

Abonneert u op de Gazet van Maldegem. Prijs per jaar slechts 3 fr.

openbare zitting uitleggingen geven. Hijverdedigde zich met zooveel gloed en zulke hevige woede, dat hij eensklaps ineenzouk.

Hij was schielijk overleden.

— Door een meisje doodgeschoten. Te St. Nikolaas, (Frankrijk) Noorder-

achting, haar voor hem vervulde? Ze kon nu eenmaal niet anders zijn dan ze was, en, hoerzeer ze naar vader lief had hoerzeer ze steeds bereid was, hem in alles ter wille te zijn, dat offer mocht hij van haar niet vergen, kon zij niet brengen.

Just was het middagmaal afgelopen en wilde de fabrikant met een barsch gezicht zijne dochter gelasten, hem naar zijne kamer te volgen, toen de burgemeester werd aangemeld, die met het oog op de dreigende vergadering nog een laatste onderhoud met den heer Vertongen verlangde, ten einde hem tot toegeving te bewegen en te trachten, de zaak in der minne te schikken. De fabrikant werd min of meer wrevelig, dat de burgemeester hem juist nu kwam storen, maar hij kon niet weigeren en begaf zich naar de kamer, waar het hoofd der gemeente op hem wachtte.

Mevrouw Vertongen, wie de mededeeling van Alfons Verbessem onaangenaam had getroffen, vooral omdat ze Jan Vosters een zoo flinken en beschaafden jongen vond, had nu wel eens gaarne met Maria gesproken; een paar maal stond ze zelfs op het punt haar ter zijde te nemen, maar ze durfde niet; ze vreesde dat haar man, wiens ophoopenheid ze kende, het haar kwalijk zou nemen, indien ze deed wat hij als zijne taak beschouwde, en — ze zweeg.

De kinderen gingen nu met Maria en hun grootmoeder naar hunne kamer waar zij gewoonlijk het een of ander spelletje speelden of hunne oudere zuster hun wat voorlas.

Ditmaal echter waren de oude vrouw en Maria beiden erg afgetrokken, wat verklaard kon worden uit de onaangename stemming en spanning, die in de laatste dagen wegens de dreigende